

REPUBLIKA

ROK III. | ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK 26 STYCZNIA 1925 r.

NUMER POJEDYNCZY 2^z GROSZY

№ 26

REDAKCJA I ADMINISTRACJA, PIOTRKOWSKA 49.

WYDANIE PORANNE.

GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU
REKOPISÓW NIEZAMÓWIONYCH NIE ZWRACA SIĘ

Walka o pokój świata. Ameryka chce zażegnać przyszłe wojny.

Waszyngton, 25 stycznia.

Polska Agencja Telegraficzna.

Coolidge wygłosił do przybyłych do Białego domu uczestników konferencji międzynarodowej przemówienie, w którym wyjaśnił przyczyny wojen i sposób zapobiegania im. Krokiem, jaki Ameryka uczyni w celu uniemożliwienia wojny światowej będzie jej przystąpienie do światowego trybunału rozjemczego i to zdaniem prezydenta powinno położyć kres wojnom.

Anglja rozbraja się na morzu.

Agencja Wschodnia.

Londyn, 24 stycznia.

Do portu w Portsmouth zawinęła największa angielska łódź podwodna, opuszczona na wodę przed kilku dniami. — Łódź ta jest ostatnim wyrazem techniki w dziedzinie podwodnej i budowana była w głębokiej tajemnicy.

Statek ten rozwija szybkość 32 węzłów na powierzchni i uzbrojony jest w

30-centymetrowe działa, zmontowane w pancernej wieży, podobnie jak na okrętach wojennych.

Załoga łodzi wynosi 100 ludzi.

Rumunja zwiększa swe wydatki wojskowe.

Polska Agencja Telegraficzna.

Wiedeń, 25 stycznia.

Rząd rumuński otrzymał od Ligi narodów notę z uwagą, by wydatki wojskowe w budżecie na rok 1925 i 1926

nie były większe, aniżeli w roku ubiegłym.

Minister spraw zagranicznych Duca odpowiedział na tą notę, że Rumunja śledzi z wielkim zainteresowaniem działalność Ligi narodów i pragnie popierać jej usiłowania w każdym kierunku. Jednak w chwili obecnej Rumunja nie będzie w możności uczynić zadość żądaniu Ligi narodów, bowiem ciągle jeszcze grozi jej niebezpieczeństwo, które nakazuje rządowi wzornić wszystkie środki obrony narodowej.

Tęskno im za terorem

Mało go jest w Rosji — trzeba wprowadzić terror nad Bałtykiem.

Moskwa, 25 stycznia.

Przed kilku dniami odbyła się tu tajna narada, poświęcona sprawom państw bałtyckich. W naradzie brali udział cywili i wojskowi wodzowie sowieckiej Rosji.

W czasie obrad ustalił się pogląd, że istniejący w państwach bałtyckich ustroje nie da się zniszczyć za pomocą przewrotów, gdyż komuniści w tych państwach mają zbyt małe wpływy. Podnie siono więc pytanie, czyby do tego nie można użyć czerwonej armii.

Rozważane były 2 projekty: tworzenie aktywnych grup na terytorjum omawianych państw, albo otwarte wystąpienie. Pierwsza propozycja uznana została za nie do urzeczywistnienia, gdyż wywołałaby konsolidację społeczeństwa w zagrożonych państwach i komunistyczne partie poniosłyby klęskę. Również za niewykonalny uznano drugi plan, gdyż atak na państwa bałtyckie podniósłby całą Europę.

Za najpraktyczniejsze wyjście uznano terrorystyczne zamachy, które wywołają wrażenie niebezpieczeństwa w państwach bałtyckich i podrywają ich stan ekonomiczny, ponieważ cudzoziemcy przestali lokować swe kapitały w obawie strat.

PRASA ANGIELSKA O USTĄPIENIU TROCKIEGO.

Londyn, 23 stycznia.

Ustąpienie Trockiego ze stanowiska

komisarza do spraw wojskowych wywołało tutaj bardzo silne wrażenie.

Wszystkie pisma omawiają następstwa tej zmiany na tak ważnym stanowisku kierowniczym i stwierdzają, że posiada ono bardzo wielkie znaczenie dla dalszego rozwoju wypadków w Rosji sowieckiej.

„Star” pisze: Kraj jak Rosja nie może pozostawać zawsze w morzu krwi i płomieni.

ARESztOWANIE CZŁONKÓW ZJAZDU NAUCZYCIELSKIEGO W MOSKWIE.

Moskwa, 23 stycznia.

Onegdaj agenci „Czeka” aresztowali na dworcu kolejowym dwóch delegatów zjazdu nauczycielskiego, którzy należą do opozycji.

Aresztowanie to wywołało w kołach nauczycielskich wielkie wzburzenie.

ROZRUCHY GŁODOWE W ROSJI.

Polska Agencja Telegraficzna.

Ryga, 25 stycznia.

Według wiadomości z Rosji na dotkniętych klęską głodową obszarach Ukrainy i północnego Krymu, rozpoczęły się zamieszki. W powiecie aleksandrowskim kawalerja kozacka rozproszyła zbuntowanych.

W okolicach Mielnika oddziały rządowe starły się z bandami chłopskimi.

SPRAWY POLITYKI POLSKIEJ.

Colban u ambasadora Chłapowskiego.

Polska Agencja Telegraficzna.

Paryż, 25 stycznia.

Bawiący przejazdem w Paryżu dyrektor sekcji administracyjnej Ligi narodów p. Colban, złożył wczoraj wizytę ambasadorowi Chłapowskiemu i odbył z nim rozmowę w sprawie gdańskiej, która trwała przeszło godzinę. W tym samym dniu t. j. w sobotę wieczorem Colban wyjechał do Genewy.

Kodyfikacja ustawodawstwa na Kresach.

Warsz. koresp. „Republiki” telef.

Komisja powołana w celu usunięcia rozbieżności w ustawodawstwie obowiązującym na terenie województw wschodnich i 5 powiatów województwa białostockiego, które nie wchodzi w skład b. Kongresówki, dokonały już szeregu prac.

Na wymienienie z pośród nich zasługują: 1) projekt ustawy o niektórych zmianach ustalających stanowisko prawne w województwach wschodnich i północnych powiatów województwa białostockiego; 2) projekt rozporządzenia rady ministrów o niektórych zmianach i rozporządzeniu komisarza generalnego ziem wschodnich o samorządzie gminnym; 3) ustalenie praw w przedmiocie

przynależności państwowej osób zamieszkałych na terenie województw wschodnich.

Uroczystości na cześć Vasco de Gama w Lizbonie

Polska Agencja Telegraficzna.

Warszawa, 25 stycznia.

W dniu dzisiejszym rozpoczęły się w Lizbonie wielkie uroczystości z okazji 400-lecia wielkiego żeglarsza portugalskiego, Vasco de Gama, odkrywcy drogi morskiej do Indji. W uroczystościach lizbońskich weźmie udział przedstawiciel Polski, akredytowany przy rządzie portugalskim oraz przedstawiciel wojska polskiego, czasowo bawiący w Madrycie ppłk. Hulewicz. Uroczystości powyższe będą posiadały charakter ogólnie - europejski. Wielkie państwa, jak Francja, Rumunja, Brazylja wysyłają specjalnych przedstawicieli do Lizbony, dokąd udały się również eskadry francuska, angielska, włoska i holenderska.

Naród polski łączy się z narodami portugalskimi w oddaniu hołdu wielkiemu bojownikowi cywilizacji.

Zgon posła Zygmunta Seydy.

Polska Agencja Telegraficzna.

Warszawa, 25 stycznia.

W dniu dzisiejszym po operacji ślepej kieszki zmarł tutaj poseł Zygmunt Seyda, wicemarszałek sejmu.

Polacy w litewskich więzieniach poddawani są średniowiecznym torturom.

Wilno, 23 stycznia.

Z Kowna donoszą o strasznej martyrologii więźniów polskich. W więzieniu centralnym w Kownie znajduje się obecnie 58 więźniów polskich w tem 5 kobiet. 16 więźniów skazano na bezterminowe więzienie pozostałych na 4 do 20 lat. Litwini obchodzą się z więźniami jak w czasach pogańskich. Wszyscy polityczni więźniowie zakuci są w kajdany, za

najmniejsze wykroczenia względem więźniów są stosowane kary cielesne oraz kara ciemnicy do 14 dni.

Celem wydobywania zeznania z uwięzionych litwini stosują najczęściej, najszybsze środki: głodówka, narkotyki osłabiające, wyfamywanie palcy, przekłucie nosa, bicie prętem żelaznym przez mokraszmatę i podsuwanie fikcyjnego księdza do spowiedzi.

ELEKTRYCZNOŚĆ BEZ DRUTU.

Wiedeń, 25 stycznia.

Donoszą z Nowego Jorku: Prezes Tow. radiowego Hough, oświadczył, że po 2-letnich próbach udało się towarzystwu zrealizować wynalazek, który umożliwia przesyłanie światła elektrycznego drogą bez drutu.

Towarzystwo w najbliższym czasie będzie w możności za miesięczną opłatą 2-ch dolarów, dawać aparaty gotowe

ZNIŻENIE OPŁAT NA WIZY DO CZECH.

Specjalna służba telegraficzna „Republiki”.

Praga, 25 stycznia.

Ministerstwo spraw zagranicznych za mierza wydać szereg zarządzeń, które mają na celu ułatwienie wjazdu cudzoziemcom do Czech.

Zamierzone jest niżenie opłat za wizy. Grupom turystycznym będą udzielane wizy bezpłatnie.

P. S.

Karachan o porozumieniu sowiecko-japońskim.

Kiedy japończycy opuszczą Sachalin.

Moskwa, 25 stycznia.

Polska Agencja Telegraficzna.

Rozmawiając z przedstawicielami prasy o porozumieniu sowiecko-japońskim, Karachan oświadczył, że zgodnie z zawartym układem północna część Sachalinu zostanie ewakuowana przez japończyków nie później jak w maju b. r. Dawne umowy, zawarte między Rosją a Japonją przed rewolucją zostaną poddane rewizji. Porozumienie z Japonją — mówił Karachan — umocni naszą pozycję na oceanie spokojnym i jest zara-

zem ostrzeżeniem dla Ameryki, która, nie zawierając z nami traktatu, pogarsza tylko swe położenie.

KRWAWA WALKA Z KOMUNISTAMI W BULGARJI.

Sofja, 23 stycznia.

Wykryto tutaj w pewnej piwnicy tajną drukarnię komunistyczną. Zecerzy, którzy się znajdowali w drukarni, stawiali policji zbrojny opór. Jeden z nich został zabity, a 3 aresztowanych. W lokalu drukarni odkryto pozatem około 10 kg pyroksyliny maszynę piekielną i kilka rewolwerów.

Aresztowania wśród młodzieży komunistycznej.

Brześć, 24 stycznia

Na całym szeregu budynków umieszczone zostały nocy wczorajszej napisy: „Cześć pamięci Lenina“, Żądany wypuszczenia posłów komunistycznych z więzienia“ i inne.

W związku z identycznymi napisami rozmieszczonymi ostatnio w całej Polsce, policja polityczna skonstatowała na podstawie dokumentów, że działa tu jedynie zw. młodzieży komunistycznej, który w myśl instrukcji Kominternu — rozwija działalność dla upozorowania ruchu komunistycznego, rozbitego dzięki czujności władz bezpieczeństwa, odporności samego społeczeństwa i rozłamowi w tonie K.P.R.P.

Po za napisami młodzież komunistyczna używa innych efektów, a więc; rozwiesza sztandary komunistyczne na kołminach fabrycznych, transparenty na drutach telegraficznych i napisy antypaństwowe na gmachach rządowych.

Nadużycia celne w Krakowie.

Paczki z jedwabiem „myliły“ się i wędrowały do odbiorcy z pominięciem urzędów.

Jak donosi ostatni „Naprzód“ — w tych dniach policja krakowska wpadła na ślady wielkich nadużyć w urzędzie celnym w gmachu pocztowym. Jak dotychczasowe śledztwo ustaliło, nadużyć dopuszczało się od dłuższego czasu kilku funkcjonariuszów pocztowych, którzy pozostawali w ścisłym porozumieniu z właścicielami sklepów tekstylnych, wydając im nieopłacone jeszcze pakiety zagraniczne, za co otrzymywali od kupców swoje nagrody. Pod zarzutem tych nadużyć aresztowano W. Stopę starszego oficjalistę pocztowego, J. Bochenka magazyniera, F. Rudkę stróża pocztowego, oraz L. Gleitmana właściciela sklepu tekstylnego przy ul. Grodzkiej i jego wspólnika N. Kriegera. Funkcjonariusze pocztowi wydawali względnie sami wynosili Gleitmanem przesyłki zagraniczne z jedwabiem, nie dopuszczając ich do przepisanej oceny, skutkiem czego ukrócał dochody skarbu państwa, za co otrzymywali od Gleitmanów wynagrodzenie, którym się dzielili.

Chlipalski uciekł ze sądu i grasować będzie zapewne nadal jako bandyta.

Onegdaj odbywała się przed karnym trybunałem lwowskim rozprawa przeciw szajce 12 groźnych włamywaczy i rabusiów, którzy w ostatnich czasach popełnili we Lwowie szereg włamań i groźnych napadów rabunkowych z bronią w ręku. Po południu rozprawę przewodził i wszystkich opryszków, wraz z ich hersztem Chlipalskim, wyprowadzono z sali rozpraw na korytarz celem odstawienia z powrotem do aresztów. Dzięki niedbałemu dozorowi dozorców więziennych i stłoczeniu w korytarzach setek złodziei opryszków i szumowin, którym dozwolono wstępu do gmachu sądowego Chlipalski zdołał zerwać jednę mu ze świadków czapkę z głowy i w tłumie zniknąwszy, rzucił się do ucieczki. Zanim straż się spostrzegła i puściła za nim w pogoń, wybiegł on na ulicę zniknął i nie został ujęty.

W Łodzi inaczej, inaczej... Huczny karnawał w Warszawie. 200 balów w ciągu jednego dnia.

Mimo ogólnych narzekania na ciężkie czasy i brak gotówki, Warszawa spędza tegoroczny karnawał bardzo hucznie. — 20 b. m. odbyło się zgórą 200 balów i zabaw publicznych. Magistrat z tej racji tytułem podatku zabawowego zebrał 500.000 złotych.

Prusy nadają ton Rzeszy niemieckiej.

Prasa angielska i francuska twierdzi, iż idea monarchistyczna szerzy się z zastraszającą szybkością.

Londyn, 25 stycznia.

Prasa tutejsza przykłada miarę poważnego znaczenia do rozgrywających się na terenie sejmiku pruskiego spraw. Twierdzi ona, iż w Niemczech głównym terenem walki stał się sejm pruski. Dążą oni do ujęcia rządu w największych państwach związkowych Rzeszy w swe ręce, aby przepość je duchem reakcji i uczynić z Prus zakapturzoną monarchię, jak to uczyniono z Bawarią.

„Morning Post“ zwraca uwagę na dwa ważne momenty w dokonywującym się przewrocie w Niemczech. Powrót do dawnego systemu politycznego pismo uważa za wewnętrzną sprawę Niemiec, które tem samem wykazują, że na nic lepszego nie zasłużyły. Natomiast na drugi moment muszą sprzymierzeni zwrócić bardzo pilną uwagę, mianowicie, aby Niemcy jednocześnie ze zmianami wewnętrznymi nie usiłowali uwolnić się od zobowiązań traktatu wersalskiego i umów późniejszych. Aljanci nigdy nie mogą pozwolić na to, aby wewnętrzne zmiany w Niemczech miały być przygrywką do realizacji planów zaborskich i wojowniczych Niemiec, jak oderwanie Górnośląska od Polski, lub przerzucenie armii niemieckiej poza Ren.

Podobne głosy dochodzą z Paryża: „Petit Parisien“ omawiając upadek gabinetu Brauna pisze: Konserwatyści nie mieccy zwiększają swój sukces, gdyż Braun utworzył drogę monarchistom. Winę za ten stan rzeczy, ponosi niemiecka partja ludowa, która zdradziła koalicję wejmarską.

Kim był dr. Sun - Yat - Sen.

Dzieje kariery zmarłego b. prezydenta Chin.

Sun-Jat-Sen zmarły onegdaj był w ostatnich czasach przywódca bolszewickiego ruchu w Chinach. Decydująca rolę odgrywał już w czasie rewolucji, której następstwem było obalenie mandżurskiej dynastji i proklamowanie republiki w wielkim państwie Żółtego Smoka. Sun-Jat-Sen był pierwszym prezydentem republiki chińskiej. Okres jego prezydentury był jednym pasmem bezustannych intryg politycznych. Sam Sun-Jat-Sen stał się narzędziem elementów, zmierzających do restauracji monarchistycznej pod nową formą i w rezultacie zrezygnował ze swego stanowiska na korzyść Juanszika, który niebawem proklamował się cesarzem Chin. „Restauracja“ ta było bardzo krótkotrwała i bezpośrednio po niej przyszła kolej na okres faktycznej anarchji pod pozorami wskrzeszenia republikańskiej formy rządów. Na tle tej anarchji wyłonił się na terytorjum Chin szereg nawskroś samodzielnych satrapij pod despotyczną władzą wojskowych kondotjerów. Prezydent republiki rezydujący w Pekinie piastował swą władzę jedynie z tytułu i nie zdradzał bynajmniej ochoty do zastąpienia jej w praktyce aż do chwili, w której na czele wojsk pekińskiej satrapij stanął ambitny marszałek Wu-Pej-Fu, stawiający sobie za cel centralizowanie chińskiego państwa pod swoją własną dyktaturą i zlikwidowanie pozostałych

„Journal“ pisze: Republika została ponownie pobita przez reakcję. Duch poczdamski triumfuje na całej linii, wszędzie zapuszczają korzenie.

„Quodidien“ uważa zwycięstwo nacjonalistów w Prusach za bardzo niebezpieczne przygotowanie restauracji monarchji Hohenzollernów.

PRASA FRANCUSKA O UPADKU GABINETU PRUSKIEGO

Agencja Wschodnia.

Paryż, 24 stycznia.

Prasa francuska ustala jednomyslnie, że upadek gabinetu Brauna jest klęską republikanów.

„Petit Parisienne“ pisze: „Monarchiści mają obecnie w Prusach wolną drogę przed sobą i triumfują na całej linii“.

„Journal“ pisze: „Ustąpienie gabinetu Brauna jest wielkim wydarzeniem. Reakcja znowu pobiła republikanów. Idee Poczdamu triumfuje. Wkrótce już niebezpiecznie będzie przyznawać się w Berlinie i w całych Niemczech do przekonania republikanów“.

„Quotidien“ stwierdza: „Dymisja gabinetu Brauna jest w konsekwencjach poważniejszym jeszcze wydarzeniem, niż ewentualne ustąpienie rządu Luthera. Jeżeli nacjonalisci zagarną w swe ręce takie wpływy w całej Rzeszy, jak w Prusach, wówczas mogą z całą swobodą w działaniu przygotować wprowadzenie Hohenzollernów na tron niemiecki“.

samorządów. Następstwem tego był w roku ubiegłym wybuch wielkiej wojny domowej w Chinach. W wojnie tej Sun-Jat-Sen brał udział, jako władca kantonu. W ścisłym porozumieniu z rządem sowieckim w Moskwie przez pewien czas odgrywał rolę w najwyższym stopniu zagadkową. Dopiero w ostatnich tygodniach walki ostatecznie przechylił się na stronę przeciwników Pekinu i dzięki temu po rozgromieniu Wu-Pej-Fu zaproszony został na pacyfikacyjną konferencję w Tientsinie. Sun-Jat-Sen, w ostatnich już czasach, dobrał do rozbięcia konferencji, stając na stanowisku bezwzględnie wrogim dla idei konstytuancy chińskiej i wysuwając postulat rozstrzygnięcia o nowej formie ustroju przez uformowane pod swoją egidą „związki zawodowe chińskie, które nie były niczem innym jak ekspozyturami sowieckim.“

Sun-Jat-Sen zapadł na ciężką chorobę właśnie w chwili, gdy jego plany zbolszewizowania Chin zdawały się mieć wielkie widoki powodzenia.

NIETYPLACALNOŚĆ TEATRÓW W WIEDNIU.

Wiedeń 24 stycznia.

Miarą stagnacji w Wiedniu jest, że dwa wielkie teatry dramatyczne „Modernes Theater“ i „Renensans Bühne“ ogłosiły dziś niewypłacalność.

Prasa endecka

słynna ze swego „patriotyzmu“ nie pogardza wcale pobocznymi dochodami.

Donoszą ze Lwowa o następującym charakterystycznym fakcie:

Z racji 150-lecia „Gazety Warszawskiej“ zjawił się w prezydium miasta Lwowa wystannik tej gazety z propozycją zamieszczenia na łamach artykułu o Lwowie za 3.000 złotych za stronę.

Wiceprezydent Stahl uznał tę propozycję za nadającą się do przyjęcia i polecił dyrektorowi archiwum Czołowskiemu, ażeby napisał artykuł i zamówił miejsce w „Gazecie Warszawskiej“ za 6.000 złotych na dwóch stronach. Atoli w sekcji finansowej rady miejskiej wniosek p. Stahla odrzucono, gdyż propozycja ta wydała się sekcji czemś potwornem i dotąd niepraktykowanem.

sekcji podniesiono również, że byłoby to czemś niesłychanem gdyby miasto Lwów przyczyniło się finansowo do użyczenia jubileuszowej gazety, która w czasie powstania Kościuszki była na żółdnie rządu pruskiego, a w czasie powstania listopadowego i styczniowego znajdowała się na utrzymaniu rządu carskiego.

Warto zaznaczyć, że wedle referatu p. Stahla, który wniosek swój zreszta cofnął, miasto Kraków zamówiło w jubileuszowym numerze „Gazety Warszawskiej“ cztery strony za 12 tys. złotych, Warszawa 6 stron za 18 tys. złotych, a Poznań i Wilno po 6 tys. złotych.

Pierwsze codzienne pismo robotnicze w Palestynie.

Jerozolima, 24 stycznia.

Jak donosi „Doar Hajom“ z dniem 1 kwietnia r. b. zacznie wychodzić pierwsze codzienne robotnicze pismo w języku hebrajskim wydawane przez „Federację robotniczą w Palestynie“ („Histadruth Haadwodah“).

Fundusz prasowy „Histadruth“ otrzymał 100 funtów na cele wydawnicze od nieznanego ofiarodawcy deklarującego się jako sympatyk ruchu robotniczego. Oprócz tego 1000 funtów zebrano wśród robotniczych organizacji w Palestynie.

NOWA AFERA ALKOHOLOWA W AMERYCE.

Nowy Jork, 24 stycznia.

Sensacją dnia w Ameryce jest nowa afera alkoholowa, która została ujawniona przez urzędników prohibicyjnych.

Stwierdzono, że były obywatel stanu New-Jersey oraz członek senatu Edwards stali na czele tajnego towarzystwa które uprawiało nielegalny handel wódką. Kapitał obrotowy tego towarzystwa wynosił 6 milionów dolarów. T. N.

KNOWANIA NACJONALISTÓW NIEMIECKICH I AUSTRACKICH.

Berlin, 27 stycznia.

Prasa socjalistyczna zwraca uwagę na pertraktacje b. wicekanclerza austriackiego dr. Franka z dr. Lutherem. — Dr. Frank jest skrajnym nacjonalistą i pragnie nawiązać kontakt z obecnym rządem niemieckim.

Te knowania nacjonalistyczne — pisze „Vorwärts“ — mogą bardzo oddziaływać na przyszłe stosunki austriacko-niemieckie i dlatego winniśmy zwrócić na nie baczną uwagę. H. Z.

UPADŁOŚĆ WIELKIEJ FIRMY PRZEMYSŁOWEJ NA WĘGRZECH.

Specjalna służba telegraficzna „Republiki“

Budapeszt, 27 stycznia.

Wielką panikę w kołach handlowych wywołała wiadomość o ogłoszeniu upadłości znanej firmy przemysłowej „Sideron“. Passywa tej firmy wynoszą około 15 miliardów.

Ponieważ upadłość tej firmy grozi ruiną szeregowi pomniejszych kupców minister skarbu polecił zbadać jej działalność oraz udzielić kredytów, któreby przyczyniły się do sanacji wyżej wymienionego przedsiębiorstwa. R. B.

Polskie firmy eksportowe muszą natychmiast zgłosić swój udział w III Gdańskich Targach Międzynarodowych, od d. 5—8 lutego

jeżeli chcą otrzymać korzystne miejsce karty wstępu (legitymacje) są do nabycia w Oddziale Targów w Warszawie, ul. Wspólna 33—3, tel. 180-20

oraz u przedstawicieli:

w Wilnie, ul. Niemiecka 22, p. Karlin
w Łodzi, ul. Piotrkowska 50, Agencja Ogłoszeń, Fucha, tel. 21-36
we Lwowie, ul. Jagiellońska i Targi Wschodnie
w Katowicach, ul. Plebiscytowa 12 p. Mireki
w Cieszynie, Schlesischer Merkur, p. Robert Berger
w Białymstoku, Rynek Kościuszki 20 p. Rapoport
w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 70 Biuro Express ewent. przez Zarząd Targów w Gdańsku za nadesłaniem Żł. 5.

Dziennikarze przeciwko p. Korfantemu i jego „Rzeczypospolitej”.

Na terenie sejmowo-dziennikarskim rozgrywa się obecnie dość ciekawy zatarg, który ostatnio przeszedł w otwartą wojnę i oparł się nawet o konwent senjorów. Geneza tego zatargu datuje się od chwili, gdy benjaminek przemysłu górnośląskiego, pos. Korfanty, nabył od miłośnika fortepianu, p. Padarewskiego, ufun-dowaną przezeń „Rzeczypospolita” za dość słoną cenę 100,000 dolarów. Jak wiadomo, po tym fakcie współpracownicy „Rzeczypospolitej” z osławionym pos. Strońskim na czele, wystąpili gremjalnie z tego pisma i założyli własny organ „Warszawiankę”.

Dlaczego to uczynili? Czy dlatego, że zmienił się kierunek pisma, w którym pracowali około sześciu lat? Nie, nie dla tego. Nowy właściciel p. Korfanty podobno nie miał zamiaru zmieniać linii politycznej dziennika, ani też krępować w czemkolwiek dotychczasowych pracowników. Jako główny motyw swego wystąpienia p. Stroński i jego koledzy wymieniają fakt, iż transakcja sprzedaży i kupna była dokonana bez ich wiedzy, poza ich plecami, że pismo jest duchową własnością wszystkich tych, którzy je stworzyli i którzy w niem pracowali, i że idea placówki i zespół redakcyjny wogóle nie może być przedmiotem handlu, a w każdym razie pracownicy redakcji powinni być w odpowiednim terminie o zmianie właściciela uprzedzeni. Ponieważ tego nie uczyniono, p. Stroński oraz jego koledzy uznali, iż umowa z nim została zerwana nie z ich winy, a wobec tego, w myśl odpowiednich praw, należy im się od obecnego właściciela, p. Korfanteo, odszkodowanie w wysokości 3-miesięcznej pensji.

P. Korfanty natomiast stanął na zupełnie odmiennem stanowisku; mianowicie pismo traktuje on jako zwykłe przedsiębiorstwo przemysłowe, które właściciel może kiedy chce i komu chce sprzedać wraz z całym wyposażeniem materialnym i osobowem. Redaktorów dziennika należy traktować jak inżynierów w kopalni — powiada p. Korfanty. — co obchodzi inżyniera, czy kopalnia należy do tego lub innego właściciela? W ten sposób p. Korfanty staje na stanowisku coraz modniejszego dzisiaj industrializmu w prasie, co do którego każdy, kto ocenia ideowe posłannictwo dziennika, oraz kto szanuje osobiste przekazania dziennikarza, musi mieć poważne zastrzeżenia.

Zatarg powyższy pozostałby zwykłym sporem o 60 tys. złotych, bo w takiej wysokości pretensje zgłosili dawni pracownicy „Rzeczypospolitej” do p. Korfanteo, gdyby nie to, iż oparł się on nie o inspektora pracy, ani nie o sąd, lecz został oddany do rozpatrzenia syndykatowi dziennikarzy, który rozstrzygnął go na korzyść p. Strońskiego i jego kolegów. Syndykat stanął na tem stanowisku co ci ostatni i uznał moralne prawo pracowników redakcyjnych do własności pisma, oczywiście, do własności — iż się tak wyrażę — ideowej. Do tego jednostronnego wyroku nie chciał się jednak zastosować p. Korfanty; odmówił on zapłaty owych 60 tys. złotych. I wów-czas syndykat dziennikarzy wypowiedział wojnę korfantowskiej „Rzeczypospolitej”.

W tem miejscu należy zaznaczyć, iż wogół syndykaty dziennikarzy nie posiadają takiej siły, jaką mają np. związki zawodowe robotnicze. Przez swój intelektualny charakter i brak zwartej solidarności, syndykaty te, jak zwykle kor-

poracje grupujące pracowników umysłowych, nie odznaczają się zbytnią karnością organizacyjną.

Fakt ten skonstatować można było najlepiej właśnie w zatargu z „Rzeczypospolitą”. Pomimo zabronienia przez syndykat przyjmowania stanowiska w redakcji tego pisma, pomimo ogłoszonego bojkotu tych, którzy się wylamią z pod uchwali syndykatu, p. Korfanty w krótkim czasie zdołał skompletować redakcję swego organu i skaptować sobie parę dobrych sił z pośród zawodowych dziennikarzy. Tak więc wszelkie sankcje, ogłaszane przez syndykat w stosunku do „Rzeczypospolitej” chybiły; ani bojkot zawodowy i towarzyski, ani inne groźby nie zdołały uratować karno-

ści organizacyjnej, a podkopały tylko prestige warszawskiego syndykatu, dokumentując jeszcze raz jego słabości. I gdyby nie akcja klubu sprawozdawców parlamentarnych — o czem pomówimy w następnym artykule — kampanja dziennikarska przeciwko „Rzeczypospolitej” skończyłaby się zupełnym fiaskiem.

Jan Urbach.

Grabarze Trockiego.

Dzień 21 stycznia, w którym zmarł Lenin, dziwnym zbiegiem okoliczności został połączony z dniem 19 stycznia w którym zadano śmiertelny cios Trockiemu.

Triumwirat sowiecki chce te dwie daty połączyć aby ułatwić na przyszłość pracę historykom, którzy niewątpliwie okres ten uważać będą za przełomowy w dziejach dyktatury sowieckiej.

Uroczystość śmierci Lenina obchodzono — śmiało rzecz można — w isle azjatycki sposób:

Gwoli ratowania sytuacji, złożono na ołtarzu ofiarę w postaci — zarzniętego barana, Trockiego.

Uchwała centralnego komitetu wykonawczego partii komunistycznej z dn. 19 stycznia na mocy której Trocki — twórca armii czerwonej — zostaje uznany za przeciwnika bolszewizmu, nie przejdzie zapewne bez silniejszego echa wśród proletariatu rosyjskiego.

Trocki posiada bowiem dziś już spora ilość zwolenników, którzy napewno nie złożą tak łatwo broni.

Przez udzielenie dymisji Trockiemu stworzona została oficjalna opozycja „bolszewika” przeciw sowietom.

Warto przypomnieć sylwetkę tego człowieka, który odegrał tak poważną rolę w przewrocie październikowym i niewątpliwie tak szybko nie zniknie jeszcze z powiechrznej życia politycznego.

Jest to człowiek o żelaznej woli. Każde jego słowo jest zawsze obliczone i posiada pewne znaczenie.

Trocki nie jest tylko politykiem, lecz militarystą, który nigdy nie ugina czoła

przed grożącym niebezpieczeństwem.

Był on niejako wszechwładnym przywódcą armii, którą postawił na najwyższej wyżynie organizacyjnej. Sowiety posiadają bowiem dzisiaj jedną z najlepszej zorganizowanych i wykwapowanych armii w Europie. Trocki zadziwiał swoimi planami nawet b. generałów carskich, którzy znajdują się w służbie sowieckiej.

Najzawilsze zadania strategiczne rozwiązywał bez żadnej trudności.

Jako uczeń żydowskiej szkoły ludowej w Odesie, wykazywał nadzwyczajne zdolności szczególnie matematyczne.

Już w szkole prowadził namiętne dyskusje w sprawach społecznych — a jego zdanie było zawsze cenione przez kolegów szkolnych.

Człowiek ten ma jednak i swe złe strony, za dużo pisze i za dużo filozofuje. Jako były talmudysta nie może on pozbyć się tego nalogu, który właśnie był przyczyną pozbawienia go stanowiska dowódcy armii sowieckiej.

Teraz należy zapytać, kim są jego przeciwnicy.

Uchwała komitetu centralnego partii komunistycznej jest anonimowa.

Do tej pory niewiadomo, kto głosował za Trockim, a kto przeciw niemu.

Słyszeliśmy co prawda oddawna nazwiska jego przeciwników: Stalina, Zinowiewa i Kamieniewa.

Ale kto z tych trzech przywódców sowieckich odegrał decydującą rolę w utraceniu Trockiego pozostaje nadal tajemnicą.

Urzędowy komunikat, który ogłosi-

ny został w tej sprawie jest również bardzo mglisty i nie daje nam odpowiedzi na nasze pytanie. Czytamy w nim:

„Odczytano pisma Trockiego... Komitet centralny postanowił.. Wniosek był uzasadniony... i t. d.”.

Ale kto odczytał pisma Trockiego, kto uzasadniał wniosek, kto głosował przeciw niemu o tem w komunikacie nie nie wspomniano.

Kto był faktycznie grabarzem Trockiego?

Z treści uchwały jednak można śmiało wywnioskować kto uśmiercił przywódcę armii czerwonej.

Jedno zdanie, które mówi o represjach w stosunku do opornej opozycji wystarczy aby się domyślić, kto był faktycznym grabarzem Trockiego. Takie zdanie w tej uchwale mogło być sformułowane tylko przez członków — czekistów, którzy od 1918 roku nieugięcie prowadzą politykę silnej ręki, twierdząc, iż każdy przejaw niezadowolenia z władzy sowieckiej i każdy głos opozycji musi być atynchmiast i bezwzględnie stłumiony.

Cztery tygodnie temu obiegła prasę, krótka wiadomość, że w mieszkaniu Trockiego dokonana została rewizja przez czekistów.

Rząd sowieckich wiadomość tę natychmiast zdemontował, ale dziś możemy stwierdzić, że była ona prawdziwą.

Dwaj sekretarze Trockiego Bljuntin i Germuks byli agentami czeki i śledzili każdy jego krok. Trocki jednak dowiedział się o tem za późno i dlatego padł ofiarą swych najbliższych współpracowników.

Jak krakowscy endecy urządzili pogrzeb - śmierci.

Awantury na sztuce łodzianina Wandurskiego.

Kraków, 25 stycznia. W czwartek doniosła „Republika” o awanturach krakow, teatrze im. Słowackiego, które zainscenizowały najmłodsze apłegry endeckie, wschodzące na grzędkach tamtejszego uniwersytetu. Kraków jest jeszcze ciągle miastem, w którym ludzie interesują się sceną, lecz obecnie zajmowanie pewnych sfer ostatnią premjera p. Wandurskiego, p. t. „Śmierć na gruszy” wykazuje zwyrodnienie młodej duszy powojennej, która zanadto zabarwiona „politycznie” temi szkieletami patrzy nawet na sztukę.

Debiut autorski p. Wandurskiego, można powiedzieć mniej się udał dyr. Trzcnińskiemu niż inne, ale znalazł on

dostateczną ocenę w zastrzegających się recenzjach tamtejszych sprawozdawców.

Niepotrzebnie jednak instygatorzy tamtejszej młodzieży uniwersyteckiej podlegali ją do ekscesów w teatrze z całym aparatem tromdracji, która jak przypuszczano znikła z naszego horyzontu wraz z nieboszczką Galicją.

Onegdaj znów miał się odbyć w krakowskim teatrze swojego rodzaju „sąd nad śmiercią na gruszy” — lecz wskutek poważnej postawy publiczności, oponenci nie mogli użyć swych dosadnych argumentów w postaci jaj itp. Przedstawienia „śmierci” odbywają się pod opieką policji.

Mężowie zawinili, żony likwidują.

Dalszy ciąg panamy Barmantów.

Berlin, 25 stycznia. Skandaliczna afera Barmantów, w którą wplątany jest na olbrzymie sumy pruski bank państwowy, zatacza coraz szersze kręgi. Aresztowany został dyrektor banku niemieckiego Blau. Wypuszczono go wprawdzie na wolność, lecz dopiero za kaucją miliona marek złotych.

Barmatowie chcą układać się z wierzycielami. Zamierzają oni przekazać za rząd swych przedsiębiorstw stowarzysze-

niu „Treuhand” (Powiernik). Towarzystwo ma zarządzać całym koncernem i według możliwości zaspakajać wierzycieli Barmatowie poprzepisywali swój majątek na żony, przeczuwając wykrycie nad użycie.

Obecnie żony ich zostały zmuszone do przyjęcia gwarancji za mężów, oszukawczo przekazane im majątki zostały obłożone poręką.

Londyn znów pierwszym rynkiem pieniężnym świata

Londyn, 21 stycznia.

Na giełdzie londyńskiej zrobiono w ostatnich dniach w związku ze zwykłą funta spontrzeżenie, iż kapitał niemiecki, który się dotąd znajdował w Nowym Jorku, przewieziony został do Londynu. Ciekawy ten fakt, który tutaj żywo komentują, uważany jest za dowód, że Londyn po osiągnięciu przez funt parytetu złota znów stanie się pierwszym rynkiem pieniężnym i finansowym centrum świata. Stanowisko to Londyn utracił na rzecz Nowego Jorku, gdy funt angielski nie mógł się uchronić przed następstwami wojny.

PRASA FRANCUSKA O DYKTATORACH EUROPEJSKICH.

Specjalna służba telegraficzna „Republiki”

Paryż, 23 stycznia

W związku z powrotem gen. Primo de Riveri z Marokka prasa francuska omawia obecną sytuację w Hiszpanji i stwierdza, iż społeczeństwo hiszpańskie jest bardzo osłabione i zapewne nie będzie mogło stawić skutecznie czoła nowym zarządzeniom dyktatora. Zdaje się, że Primo de Rivera będzie chciał naśladować Mussoliniego i zwoła parlament.

Już najbliższa przyszłość pokaże, czy ustępstwa, poczynione przez dyktatorów europejskich na rzecz parlamentaryzmu będą dla nich korzystne i czy społeczeństwa Włoch i Hiszpanji zgodzą się na rykatyrę parlamentaryzmu. I. A.

Amerykańska epidemia łamigłówkowa.

„Cross-Word Puzzle” — najmodniejsza rozrywka chwili.

Jazz-band, Mah-jong i obecnie coś najmłodniejszego „Cross-Word Puzzle” Amerykanie muszą mieć zawsze od czasu do czasu jakieś nowe bóstwo, inaczej nie czują się szczęśliwi. A gdy już to cudo zdobędą, oddają się mu z niebywałym, gorącym entuzjazmem, jak gdyby na całym świecie nie było nic bardziej interesującego od Mah-jongga, Jazz-bandu i Cross-word puzzle'u.

Cóż to właściwie jest ten „Cross word puzzle”? Dosłownie znaczy to: „Łamigłówka ze skrzyżowanych wyrazów”. Jest to właściwie magiczny kwadrat, składający się ze zmniejszającej się w każdym poszczególnym wypadku ilości poziomo i pionowo ułożonych kwadratów; podobnie jak na szachownicy, lecz w bardziej urozmaicony deseń.

Zadanie polega na tem, aby wypełnić białe pola (oznaczone literą „b”) całego kwadratu określonymi literami; otrzymuje się wówczas pewną ilość wyrazów o ograniczonej ilości liter tj. tyle, ile ich się mieści na prawo albo na lewo, z góry albo z dołu znajdującego się czarnego pola (oznaczonego literami „cz”).

Innymi słowy każdy wyraz musi się znajdować całkowicie na jednej linii szeregu sąsiadujących ze sobą białych pól, i nie może mieć w środku ani jednego czarnego pola.

Najłatwiej to zrozumiemy na przykładzie. wybierając jedno z łatwiejszych zadań:

	Rys. 1.			
1	b	2	b	3
b	cz	b	cz	b
4	b	b	cz	b
b	cz	cz	5	b
b	cz	cz	b	cz
6	b	b	b	b

1, 2, 3, 4, 5, są to początkowe litery następujących 8 (ośmiu) wyrazów:

Poziome:

1. Bóg grecki.
4. Skrócona nazwa jednej ze stolic amerykańskich.
5. Dźwięk muzyczny.
6. Kraj.

Pionowe:

1. Część świata.
 2. Organ wyroku.
 3. Bohaterka szekspirowska.
 5. Przyprawa kuchenna.
- Po rozwiązaniu kwadratu ten wygląda w następujący sposób:

a	p	o	l	l	o
f	cz	k	cz	cz	f
r	i	o	cz	cz	e
y	cz	cz	s	o	l
k	cz	cz	o	cz	j
a	n	g	l	j	a

Niema w obecnej chwili w Ameryce dziennika, któryby nie zamieszczał codziennie podobnych logogryfów. I rzeczywiście Amerykanie namiętnie uprawiają ten nowy sport łamigłówkowy, poświęcając mu po kilka godzin dziennie.

Moda „Cross word puzzle’owa” przeniknęła niezmiernie szybko do wszystkich dziedzin życia amerykańskiego. W szkole, na koncercie, w banku i w biurze w redakcji pism i przy warsztacie rzemieślnika — wszędzie znajdziemy młodych i starych, pochylonych nad łamigłówkowym kwadratem; z ołówkiem w ręku uzbrojeni w różnego rodzaju słowniki i encyklopedie mordują się nad rozwiązaniem Cross-word-puzzle’u.

Oczywiście istnieją już specjalści i uczeni w kunszcie układania i rozwiązywania tych łamigłówek, którzy wysilają się, aby stworzyć coraz trudniejsze i coraz bardziej skomplikowane. Mo da na którą szczególnie w Ameryce rzucają się ludzie jak opętani, i tym razem przewróciła wszystkim w głowie i porwała zimnych i wyrachowanych yanke sów.

Epidemia ta daje się szczególnie we znaki dyrektorom i szefom różnych instytucji. Doszło nawet do tego, iż kierownik jednego z większych banków w New-Yorku, aby przeskodzić modnej zarazie, rozlepił w lokalu biurowym obwieszczenie, głoszące że urzędnikom w godzinach urzędowych nie wolno zajmować się Cross-word-puzzle’em pod groźbą utraty posady.

Jednakże wysiłki przełożonych i dyrektorów nie wywierają skutku. Moda i masowa epidemia są silniejsze od tych panów. Urzędy, redakcja, nawet kancelaria prezydenta jest zasypywana codziennie telefonicznymi pytaniami, dotyczącymi rozmaitych wyrazów, niezbędnych do rozwiązania Cross-word-puzzle’u.

Oczywiście znajdują się również sprytni ludzie, którzy wyzyskują tę manję dla swoich materialnych celów. Jedna z fabryk włókienniczych wykorzystuje koniunkturę, wypuszczając na rynek chustki do nosa, z których każda posiada

Nowa ofiara handlarzy żywym towarem w Warszawie.

Pisma warszawskie donoszą: Policja kryminalna* zajmuje się sensacyjną sprawą zniknięcia młodej dziewczyny, Sali Rotholcówny, służącej u pp. Fejglów przy ul. Świętojańskiej nr. 38. W całej dzielnicy dziewczyna zwracała uwagę swoją urodą i powszechnie nazywano ją „piękną Salą”.

Rotholcówna, nie zepsuta powodzeniem, wykonywała swoje obowiązki sumiennie.

Fejglowie mieli jej nawet za złe, że zbyt rzadko wychodzi z domu.

Niedawno jednak zaszedł w uśpobieniu dziewczyny zwrot — poznała ona niejakiego Natala, zamieszkałego przy ul. Krochmalnej 13, z którym nawiązała bliższe stosunki.

Nie było odtąd prawie dnia, w którym nie widywano ich razem na przechadzkach i w cukierniach. Natal przed-

stawił dziewczynie swego „przyjaciela” Ankię Mejlicha, który obojgu zwykle asystował.

Aż nagle pewnego dnia piękna Sala zniknęła.

Zaniepokojeni chlebodawcy zwrócili się do policji i wkrótce ustalono, że zarówno adorator dziewczyny, jak i jego przyjaciel, są to poprostu handlarze żywym towarem. Wyszło przytem na jaw, iż obaj ci młodzieńcy namawiali Rotholcównę do wyjazdu za ocean pod pozorem zdobycia świetnej przyszłości.

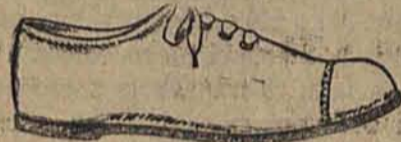
Natala i Mejlicha aresztowano.

Obecnie policja stara się dociec, czy obaj zbrodniarze istotnie nie zdołali już wykonać swój piekielny plan, polegający na sprzedaniu dorodnego dziewczęcia do jednego z południowo-amerykańskich domów publicznych.

Popierajcie Przemysł Krajowy
Żądajcie wszędzie

KALOSZY

i obuwia sportowego

Pierwszej polskiej fabryki kaloszy i obuwia sportowego

„PEPEGE”

POLSKI PRZEMYSŁ GUMOWY
TOW. AKC.
W GRUDZIĄDZU.

inne zadanie Cross-word-puzzle’owe, Na kartach potraw w restauracjach znajdują się również te magiczne kwadraty. Utworzyły się również w wzór klubów mah-jongg’istów również specjalne „Cross-word-puzzle-cluby”, które urządzają specjalne konkursy w modnej dziedzinie.

Dochodzi wreszcie do tego, że na przystanku tramwajowym lub na dworcu kolejowym można być nagle zagadniętym przez obcego osobnika lub przez przesłiczną blondyneczkę:

— Przepraszam pana, czy nie mógłby mi pan wymienić nazwę góry w Azji skadająca się z sześciu liter?

Nie ulega wątpliwości, że moda cross word-puzzle’owa, która w Ameryce przybrała cechy chorobliwej manji i niebezpiecznej epidemii, przybędzie również coprawda w znacznie złagodzonej formie, do Europy i zawita po pewnym czasie do Łodzi. Pokażmy, że nie jesteśmy w tyle i że jesteśmy na przyjęcie nowego gościa przygotowani.

Czytajcie

„Republikę”.

TEFFL

Bezżyteczny skarb.

Ludzie szczytują się tem, że umieją kłamać.

Kłamstwo chwala nawet w literaturze poeci i powieściopisarze.

Mimo wszystko jednak włamstwo, jakkolwiek jest cechą obrzydliwą, nigdy nie wykracza po za ramy możliwości ludzkiej i jak każdy czyn ludzki wynika z pewnych przyczyn i prowadzi do jakiegoś celu. Cóż w tem dziwnego?

Ale o wiele ciekawiej się przedstawia zadziwiająca zagadka psychologiczna, zwana łgarstwem.

Kłamstwo różni się od łgarstwa tem, że człowiek, który łże — kłamie bez przyczyny i bez celu, z czego się później martwi — zamiast więc jakichkolwiek zysków łgarstwo przynosi mu straty moralne.

Ojcem kłamstwa jest djabeł. Skąd pochodzi łgarstwo i kto jest jego projektodawcą — niewiadomo.

Prawdziwe łgarstwo jest takie bezsensowne i absurdalne, że nigdy nie można zrozumieć skąd ono pochodzi, na jakich opiera się zasadach.

Łżą małe pięcioletnie dzieci, młodzi studenci, poważne panie, starzy profesorowie — wszyscy kłamią bez celu i bezmyślnie.

Ta strona duszy ludzkiej interesowała mnie już oddawna. Praktycznie zapoznałam się osobiście z łgarstwem raz tylko w życiu.

Miałam wtedy jedenaście lat i uczyłam się w pierwszej klasie gimnazjum.

Pewnego dnia profesor rosyjskiego języka, chcąc się prawdopodobnie przekonać, czy umiemy wyrażać się prawidłowo według zasad stylistyki, zadał nam następujące pytanie:

— Kto z was może opowiedzieć jakiegoś zdarzenie, które przeżył w czasach dzieciństwa?

Nikt się nie mógł zdecydować.

Profesor wywołał z dziennika pierwszą lepszą uczenicę, która drżącym głosem ze łzami w oczach opowiedziała, że nic nie pamięta z czasów dzieciństwa prócz jednego epizodu, gdy zjadła przez omyłkę pudełeczko farb, należących do jej brata.

Profesor był niezadowolony;

— Cóż to za przygoda?... Gdzie tu opowiadanie? Trzeba rozwinąć myśl!

Nikt w całej klasie nie przypomniał sobie nic ciekawego ze swego życia, aby móc to ładnie opowiedzieć?...

W tej właśnie chwili opętał mnie zły duch łgarstwa.

Zanim zdołałam się zorientować co się ze mną dzieje, stałam już przy katedrze przed profesorem i powiedziałam patrząc mu prosto w twarz:

— Mogę opowiedzieć pewną przegodę...

Profesor pochwalił mnie przed całą klasą i kazał brać ze mnie przykład najlepszym uczenicom.

— No, a teraz słuchamy....

Zaczęłam opowiadać.

— Miałam wtedy dwa lata, gdy pewnej nocy zerwałam się ze snu i ujrzałam na niebie wielką łunę... Prędko się ubrałam...

— Ja zawsze spałam prawie że ubrana — skłamałam na poczekaniu i dalej opowiadałam.

— Prędko się ubrałam i wybiegłam na dwór... Palły się sąsiednie domy... Płomienie buchały...

— No, cóż dalej?...

Jeszcze mu było mało!

— ...buchały. Nagle zauważyłam na ziemi wśród zwalonych desek jakiegoś zemdlonego mężczyznę... Palło się na nim całe ubranie... Wzięłam go na plecy i zaniosłam do mieszkanka... Ludzie go ratowali, a ja z powrotem pobiegłam na miejsce wypadku...

— No?... — zapytał znowu profesor: — Na miejsce wypadku... Tam spadła na mnie ogromna belka i zemdlalam... To wszystko. Więcej nie pamiętam.

Opowiadając to wszystko byłam tak przejęta grozą wypadku, że nie mogłam ruszyć się z miejsca i wrócić do przerwanego życia tam — na drugiej ławce.

Wszyscy byli zawstyżeni. Nawet profesor. Nachylił się nad dziennikiem i zaczął zadawać lekcje na następny dzień.

**

Świetnie łżą małe dziewczynki. Pięcioletnie bobo opowiadało mi, że ma takiego małego pieska, ogromnie nieszczęśliwego — bez czterech nóg.

Za każdym razem gdy piesek biegał po pokoju — dziewczynka płakała. Taki nieszczęśliwy piesek!

— Jakże ten piesek mógł biegać po pokoju, skoro nie miał ani jednej nogi? — zdziwiłam się.

Dziewczynka odrzekła bez namysłu: — Na takich pałeczkach...

**

Wstręt czułam do pewnej pani, która łgała w bezczelny sposób prosto w oczy.

— U mnie w przedpokoju, gdy mieszkaliśmy w Charkowie, stały lustra wyższe od sufitu — opowiadała mi owa pani i zaraz rzuciła pytanie:

— Jak pani sądzi ile kosztuje to całe urządzenie w moim buduarze?

— Nie znam się na tem... Przypuszczam, że 200 rubli!...

— Piętnaście rubli — odpowiadała bez zająknięcia.

— Tak tanio? Nie może być: dwie kanapy, cztery krzesła, stolik i szafka?

— Pięnaście rubli!

— Czy ma rozpalone, twarz czerwona? — Pięnaście rubli. A jedno krzesło — i pokazuje mi jakiś sprzęt — kosztuje 35 rubli.

— Dlaczego? Przecież to takie samo krzesło jak inne...

— Niech pani uważa... To jest nadzwyczajne drzewo... Niech pani uważa... Oool... Widzi pani...

Pociła się, ciężko dyszała a ja pomyślałam sobie:

— Po co ta kobieta kłamie? O co jej właściwie chodzi? Chciała się pochwalić krzesłem, żebym jej pozazdrościła łgarstwem, dlaczego skłamała, że wszystkie meble kosztują 15 rubli? Gdzież w tem sens-

**

Po co ludzie tak się męczą, po co tracić tyle energii bezżytecznie?

Wierzę, że znajdzie się wkrótce genjusz, który wyzyska odpowiednio manującą się siłę kłamstwa.

Kto wie, może za kilkadziesiąt lat nowa siła kłamstwa zastąpi elektryczność i będziemy otrzymywali światło i ciepło dzięki tym tajemniczym skarbowi ziemi.

Ach, ile skarbow, ile bogactw kryje się bezżytecznie pod skorupą ziemską!

Tłum. B. F.

Wiadomości bieżące.

STYCZEŃ
26
PONIEDZIAŁEK

Dziś: Polikarpa
Jutro: Jana Złotoustego
Wschód słońca o g. 7.15
Zachód o g. 4.09
Wsch. księżycy o g. 9.49 r.
Zachód o g. 10.8 w.
Długość dnia 8.44
Przybyło dnia g. 0.50

Przedstawiciele ortodoksów u p. wojewody Darowskiego

W piątek złożyli wojewodzie Darowskiemu przedstawiciele żydów ortodoksów w osobach posła Minberga i senatora Mendelsoona. Po złożeniu życzeń rozwinięła się dłuższa dyskusja na temat potrzeb obywateli łódzkich, a szczególnie kupiectwa żydowskiego, przyczem delegacja wyraziła nadzieję, że p. wojewoda, któremu znane są bolączki naszego grodu zdola je usunąć.

P. wojewoda Darowski oświadczył, że doloży wszelkich starań; by zadośćuczynić potrzebom ludności Łodzi bez względu na narodowość i wyznanie.

2 luty — dniem pracy.

Zgodnie z rozporządzeniem prezydenta Rzeczypospolitej o dniach świątecznych, 2 lutego nie będzie święta.

Tryb składania zażaleń na policję.

Ministerjum spraw wewnętrznych komunikuje, że wszelkie skargi i zażalenia na czynności i zachowanie się policji państwowej należy we własnym interesie wnosić przede wszystkim do właściwej władzy administracyjnej pierwszej instancji (starostwa, komisariatu rządu) i dopiero w razie niezadowolenia z rozstrzygnięcia sprawy przez tę władzę należy skarżyć się do instancji wyższej. W przyszłości wszelkie skargi, skierowane do ministerjum spraw wewnętrznych, będą przez ministerjum spraw wewnętrznych przekazywane do załatwienia właściwej władzy administracyjnej w 1-jej instancji.

Czy przedstawicielom magistratu w komisjach szacunkowych przysługuje wynagrodzenie.

Jak już donosiliśmy, magistrat przyznał przedstawicielom swym w komisji szacunkowej dla spraw podatku specjalne wynagrodzenie. Sprawa ta omawiana będzie na najbliższym posiedzeniu rady miejskiej, na skutek interpelacji lewicy.

SPROSTOWANIE.

Do wczorajszej recenzji z Mediolanu umieszczonej w „Republiki” o meczu Węgry — Włochy wkładają się omyłką powstała wskutek postawienia na pierwszym miejscu w tytule „Włochy”, powodująca zwiąsłość tych ostatnich nad Węgrami, czemu jednak zaprzeczają treści recenzji, przyznająca zupełnie zasłużone zwycięstwo drużynie węgierskiej w stosunku 2:1.

Teatr, muzyka i sztuka

TEATR MIEJSKI

Dziś dla T. U. R. i jutro dla zrzesseń świetny dramat T. Dostojewskiego „Idjo ta”. W rolach głównych pp. Starska, Wołoszynowska, Wybrański, Białoszczynski i Żeromski. W środę premiera komedji groteskowej Zygmunta Nowakowskiego „Tajemniczy pan”. W roli tytułowej wystąpi autor, który jednocześnie reżyseruje sztukę. Inne role główne obsadzone są przez pp. Starską, Halską, Dunajewską, Lapińską, Wybrańskiego i Komornickiego.

„CHŁOPI” — REYMONTA.

Zarząd kursów gimnazjalnych związku zawodowego nauczycieli polskich szkół średnich urządza w lokalu kursów (Zawadzka 9, front I piętro) odczyt w wtorek, 27 stycznia o godzinie 9 wieczór, który wygłosi p. Władysław Gacki, prof. kursów, p. t. „Chłopi” — Reymonta. Bilety do nabycia w kancelarii kursów codziennie od 6 do 9 wieczór.

Bezpłatne premje „Republiki” i „Expressu Wieczornego”.

Rezultat losowania trzeciego dnia.

Wczoraj, w niedzielę, napływ kandydatów do bezpłatnych premji, udzielanych Czytelniczkom i Czytelniczkom „Republiki” i „Expressu” dosięgnął kulminacyjnego punktu. Dużych rozmiarów skrzynka, przeznaczona specjalnie do wrzucania kopert zapelniona była dwukrotnie i wieczorem zjawilo się jeszcze wielu ludzi z kopertami wprost do redakcji, gdyż nie sposób było wcisnąć je do skrzynki, zapelnionej po samą górę.

Przy okazji zwracamy uwagę, iż poza kopertami premjowymi, nie należy do skrzynki tej wrzucać żadnej korespondencji do redakcji ani też rozwiązań szaradowych.

Wczoraj ktoś szczególnie roztargniony wrzucił do skrzynki swój paszport zamiast koperty premjowej...

Musimy raz jeszcze z całym naciskiem podkreślić, że każda złożona koperta w dzień powszedni zawierać musi dwa kupony z jednego i tego samego dnia: jeden z „Republiki” i jeden z „Expressu”.

Pozatem na kopercie nie powinno być żadnych nazwisk i adresów.

Do wczorajszego numeru „Republiki” zakradł się błąd, a mianowicie: w ogłoszeniu naszym o premjach i tekście o tychże premjach ujawniła się różnica nagród. Właściwe były nagrody, ogłoszone w treści numeru, jako większe i cenniejsze.

W losowaniu w obecności członków redakcji i gości okazało się, iż szczęście uśmiechnęło się w trzecim dniu premji następującym naszym Czytelniczkom i Czytelniczkom:

I premja (5 korcy węgla) p. Stanisława Sobieska, ulica Składowa 18 m. 2.

II premja (10 kilo cukru kostkowego) — p. Szaja Mordka Praw, ul. Rybna nr. 5

III premja (15 kilo ryżu) — p. Franciszek Tomaszewski, ul. Przejazd nr. 76 m. 8.

IV premja (1 korzec kartofli) — p. Izidor Mantinband, ul. Przejazd nr. 12.

Wymienieni powyżej wybrańcy losu zechcą zgłosić się w środę, 28 stycznia między godziną 5—7 po południu, do redakcji, gdzie zostaną im wręczone wylosowane premje.

Przypominamy, iż dziś w poniedziałek, w godzinach 5—7 po południu zgłaszają się do redakcji (Piotrkowska nr. 49) premjowani w pierwszym dniu pp.: Jan Kustosik, Godel Wurzak i Artur Biske po odbiór swych premj.

Dziś o godzinie 7 po południu odbędzie się kolejne losowanie. Rozlosowane będą następujące premje:

I premja — 2 korce węgla

II premja — 5 kilo cukru kostkowego

III premja — 200 papierosów „Egipskich”.

Czego domagają się bezrobotni pracownicy umysłowi.

Zwrot zapomóg według zdolności płatniczej bezrobotnych. — Obecne stawki zapomogowe są zbyt niskie.

Skierowany w drodze urzędowej do władz centralnych memoriał bezrobotnych pracowników umysłowych będzie przedmiotem obrad przede wszystkim obwodowego funduszu bezrobocia w Łodzi, a następnie głównego zarządu w Warszawie.

Bezrobotni pracownicy umysłowi domagają się w pierwszym rzędzie wypłaty zapomóg, nie w charakterze pożyczek zwrotnych, lecz zapomóg, zwracanych przez pracowników w miarę ich zdolności płatniczej w terminach ściśle nie określonych.

Pozatem domagają się podniesienia stawek zapomogowych, gdyż dotychczasowe stawki od 40 do 100 złotych nie wystarczają ze względu na silne zadłużenie się w okresie pozostawania bez pracy przed pobieraniem zapomóg.

W końcu bezrobotni pracownicy umysłowi domagają się, by wszyscy bezrobotni mogli korzystać z zapomóg, bez względu na to, czy odpowiedzieli w przepisany terminie wymaganym warunkom rejestracji oraz występują przeciw zbyt biurokratycznemu systemowi wypłacania zapomóg. p.

Wielkie poruszenie w magistracie

tymczasem daje się zauważyć na cenniku wydziału handlowego.

Z dniem 23 bm. w wydziale handlowym magistratu obowiązują następujące ceny:

Cukier - kostka kg. — zł. 1.20, cukier kryształ kg. — zł. 1.05, herbata luzem kg. — zł. 12.—, herbata „Społem” kg. — zł. 14.50, kawa palona „Santos” kg. — zł. 5.60, kawa surowa kg. — zł. 4.45, jęczmień palony kg. — zł. —.50, kakao luzem Bendorfa kg. — zł. 1.75, cykorja Bohma kg. — 85 gr., kasza tatarszana palona cała kg. — 62 gr., kasza orkiszowa kg. — 46 gr., kasza pęczak kg. —

48 gr., kasza perłowa kg. — 80 gr., ryż „Burma” kg. — 54 gr., ryż „Patna” kg. — 72 gr., fasola biała kg. — 52 gr., fasola kolorowa kg. — 37 gr., fasola cukrowa kg. — 92 gr., groch „Wiktoria” kg. — 56 gr., sól warzonka kg. — 25 gr., sól mielona 1 gat. „Wapno” kg. — 20 gr., sól 2 gat. szara kg. — 16 gr., soda worek 22.50 kg. — 23 gr., Smałec amerykański kg. — zł. 2.30, śledzie Yarmouth „Matfull” 1/1 — zł. 118.—, śledzie szkockie „Matties” 1/1 — zł. 125.—.

Na scenie i za kulisami „Widzewskiej Manufaktury”.

Sądowy epilog przedstawienia robotniczego.

W końcu grudnia r. ub. w sali „Widzewskiej Manufaktury” odbywało się przedstawienie robotników.

Nagle wynikła sprzeczka, a następnie bójka między Adamem Piątkiewiczem i Franciszkiem Zaborskim.

Gdy znajdujący się na sali posterunkowy Józef Woźniak usłowoł awantur-

ników uspokoić, ci ostatni stawili mu czynny opór i kilkakrotnie go uderzyli.

Obecnie dwaj stanęli przed sądem, przyczem za stawianie oporu policji skazani zostali Piątkiewicz jako główny sprawca na 3 miesiące aresztu, a Zaborski na 50 zł. grzywny. b.

Bezpłatna giełda pracy.

Uczciwa osoba z kilkunastoletnim świadectwem pracy w jednym domu, b. wychowawczyni, znająca się na kuchni i na szyciu, poszukuje posady do gospodarstwa lub do dzieci. Wymagania skromne. Wiadomość: Piotrkowska 5, m. 4.

Młody i pracowity człowiek poszukuje jakiegokolwiek posady. Posiada 2-let. praktykę elektro-monterską oraz znajomość buchalterji. Ostatnio pracował w pożyczoszarzni. Oferty Rundbaken, Zachodnia 28.

Samodzielny buchalter z kilkoletnią praktyką poszukuje posady, ewentualnie na godziny. Oferty sub. „B. S. K.”.

Osoba przyjezdna z długoletnią praktyką akuszerji z braku mieszkania, chętnie przyjmie posadę pielęgniarce. Wymagania skromne. Oferty do admin. „Republiki” sub. „P.P.”.

Wdowa inteligentna energiczna poszukuje posady zarządzającej domem u samotnego. Oferty składac do admin. „Republiki” „E. D. Nr. 40”.

Młoda, inteligentna panna z dwuletnią praktyką w większym przedsiębiorstwie haondlowem z powodu likwidacji poszukuje posady buchalterki, biuralistki lub kasjerki. Piszę również na maszynie. Wymagania skromne. Referencje pierwszorzędne. Oferty pod „A. B.”.

Wykwalifikowana ekspedjentka branży galanterijnej, przyjmie posadę. Oferty do admin. „Republiki” dla „Wykwalifikowanej”.

Młody człowiek z wykształceniem ósmiu klas gimnazjum, władający językiem rosyjskim i niemieckim, poszukuje jakiegokolwiek zajęcia. Najchętniej przyjąłby stanowisko sekretarza lub korespondenta. Oferty do admin. „Republiki” sub „Polonista”.

KONFERENCJA TRAMWAJARZY Z DYREKCJĄ.

Wbieżącym tygodniu wobec zapowiedzianego przyjazdu dyrektora tramwajów p. Ringa odbędzie się prawdopodobnie konferencja z przedstawicielami związku tramwajarzy w sprawie żądań tych ostatnich. b

KOMUNIKAT.

W związku z notatką podaną przez nas 5 listopada 1924 r. w miejscowej prasie o nadużyciach prezesa Zw. Strzeleckiego p. Lewandowskiego — oświadczamy, iż padliśmy ofiarą błędnych informacji, wobec czego notatkę odwołujemy, a mianowicie wyrażoną Zw. Strzeleckiemu i p. Lewandowskiemu za pełnie niezasłużoną krzywdę — przepraszamy. 683

Kupon IV 26 stycznia 1925 r.

BEZPŁATNE PREMJE „REPUBLIKI” I „EXPRESSU”

Nazwisko i imię

Adres

Wyciąć i wrzucić w zamkniętej kopercie wraz z kuponem dzisiejszej „Republiki” do skrzynki przy ul. Piotrkowskiej 49 w podwórzu.

